

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 53. Concilium Ticinense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

§. LIII.

*Concilium Ticinense.*Sæculum IX.
A. C. 850.

Sub finem hujus anni octingentesimi
 quinquagesimi, Indictione quarta de-
 cima, Concilium Ticini (*) celebratum,
 cui Angilberdus Archiepiscopus Medio-
 lanensis cum Theodemaro Patriarcha
 Aquilejensi præfuit.

to. 8. p. 61.

Canones viginti quinque conditi, in
 quibus memoratu digna mihi visa sunt
 sequentia. Episcopus in suo cubiculo ad
 obsequia familiaria & secreta adhibeat
 optimæ famæ Presbyteros & Clericos,
 qui eum videant assidue vigilare, orare,
 Sacram Scripturam legere, qui ejusdem
 vitæ testes sint & imitatores. Episco-
 pus non solum diebus Dominicis & præ-
 cipuis

c. 1.

c. 2.

(*) Advertendum, quod hoc Concilium dica-
 tur Synodus *Regia Ticina*, de qua Henricus Ca-
 ninius in Ant. Lect. in præfat. ad Lectorem inter
 alia dicit: *Ego de hac Synodo Regiaticina non*
habeo, quæ adferam. Reciensem pagum, in quo
Carolus & Ludovicus, Ludovici filii, paternum
regnum anno 876. diviserunt, non ausim hic tra-
here. Tum etiam, quibus rationibus annum
Christi 850. indictione 14. & Lotharii & Ludo-
vici trigesimum primum conciliemus? Dein-
 de suam Observationem Basnagius his verbis in-
 cipit: *Canisii difficultatem solvit. Velferus in*
Epistola, quam etiam P. Labbe inseruit Concilio-
rum editioni.

Sæculum IX. A. C. 850. cipuis Festis Missam celebret, sed singulis

diebus, si fieri possit, atque pro se ipso, pro aliis Episcopis, pro Regibus, pro tota Ecclesia & imprimis pro pauperibus oret. Vocabulo *frequentare*, quod ego vocabulo *celebrer* reddidi, forsitan non præcipitur, ut Episcopus quotidie Missam celebret, sed tantum ut simpliciter intersit. (*) Item in Concilio præcipitur, ut convivium Episcopi sit frugale, & non ibi exhibeantur spectacula risum moventia. Non veniant Sycophantæ & histriones, sed accumbant peregrini & pauperes, legatur Sacra Scriptura, sermones de rebus piis & sanctis conferantur. Episcopus non gaudeat avibus, non canibus, non equis, non amet pretiosum vestrum cultum, nec omne, quod fastum redollet. Sit simplex & verax in eloquio.

e. 5. Sacras Scripturas jugi meditatione discutiatur, ut inde Presbyteris ac Clericis suis occultos litterarum thesauros aperiat, populis vero juxta ipsorum capacitatem verbum prædicationis impendat.

e. 13. Parochiarum duo genera distinguebantur, minores Tituli, qui simplicibus Pres-

---

(*) Nempe, ipsa Concilii verba sunt: *Statuimus, ut non tantum Dominicis diebus & præcipuis Festivitatibus Episcopi Missas celebrent; sed cum possibile fuerit, quotidiana quoque Sacrificia frequentent.*

Presbyteris comittebantur, & Plebes seu
 Ecclesiae Baptismales, quibus Archipres-
 byteri praerant, quorum erat praeter so-
 licitudinem Parochiarum suarum etiam
 illorum Presbyterorum, qui per minores
 Titulos habitabant, curam gerere, &
 cuncta referre ad Episcopum, qui per se
 ipsum Ecclesiam Matricem seu Cathedra-
 lem regebat. Concilium praecipit, ut
 Archipresbyteri unumquemque Patrem-
 familias conveniant, curentque, ut tam
 ipsi quam omnes, qui in eorum domibus
 commorantur, qui publice crimina per-
 petrarunt, publice poeniteant. Qui ve-
 ro occulte deliquerunt, illis confiteantur,
 quos Episcopi vel Archipresbyteri ad id
 muneris elegerint. Si Confessarii in ali-
 quo dubitaverint, exquirant sui Episcopi
 sententiam; Episcopus vero dubitans
 Collegas suos consulat. Oportet etiam
 per oppida singula villasque curam gere-
 re Presbyteros, quomodo Poenitentes
 praescriptum sibi abstinentiae modum ob-
 servent, utrum eleemosynam largiantur,
 utrum piis operibus vacent, & quanta
 sit cordis contritio, ut poenitentiae tem-
 pus vel extendatur vel aliquid detraha-
 tur. Reconciliatio vero poenitentium
 juxta antiquorum Canonum instituta non
 a Presbyteris, sed ab Episcopis fieri debet;
 nisi poenitens periclitetur, aut Episcopus
 absens sit. Qui poenitentiam publicam
 agunt,

Saeculum IX.
 A. C. 850.

c. 7.

Sæculum IX. agunt, armati non incedant, non causas
A.C. 850. litigantium judicent, nec ullo alio mu-
 nere publico fungantur. Conventus
 collatantium non accedant, nec invifant
 amicos. Rem tamen domesticam cura-
 re possunt, nisi forte criminum suorum
 enormitatem usque adeo exhorreant, ut
 quidquam aliud curare non possint, prout
 ipsum loquitur Concilium.

Qui perpetratis publice criminibus
 pœnitentiam subire nolunt, tanquam
 membra noxia ab Ecclesiæ corpore refe-
 centur, & anathematizentur. Attamen
 ad extrema remedia non procedat Epi-
 scopus, nisi prius nullam aliam viam in-
 tentatam reliquerit, & consilium sui Me-
 tropolitæ & suæ Provinciæ Episcoporum
 exquisierit. Excommunicatio autem
 simplex statim post scelus publice com-
 missum pronuncietur, ut rei ad agendam
 pœnitentiam cogantur. Eam vero Epi-
 scopus, in cujus Diœcesi peccatum fuit,
 injungat ad devitandam fraudem illo-
 rum, qui prædia in diversis Diœcesibus
 possidentes, Episcopo sibi pœnitentiam
 injungere volenti dicebant, eam sibi ab
 altero prius fuisse injunctam. Scribet
 igitur, qui eum Communione privave-
 rit, aliis quoque Episcopis, in quorum
 territoriis hujusmodi prædia possidet, ut
 quid actum sit sciant. Qui publicæ pœ-
 nitentiæ mancipatus est, extremam Un-
 ctionem

c. II.

Canones
 Concilii Ti-
 cinensis.

s. 8.

tionem non recipiat, nec alia Sacramen- Sæculum IX.
ta, nisi prius Reconciliationem receperit. A. C. 850.

Nullus pœnitens, necdum expleto pœ-
nitentiæ tempore conjugium contrahere
valeat. Si Patre aut Matre connivente
corrupta fuerit filia, ea conjugio copu-
lari non possit, priusquam tam parentes
quam filia per publicam pœnitentiam Re-
conciliationem obtinere meruerint. Nul-
la ratione Clerici aut Sacerdotes toleran-
di sunt, qui sub nullius Episcopi Discipli-
na gubernantur. Docendi sunt igitur sæ-
culares viri, ut si in domibus suis Divina
Mysteria jugiter celebrari velint, quod
valde laudabile est, non Acephalorum,
sed illorum Presbyterorum utantur ope-
ra, qui ab Episcopis examinati fuerint, &
cum peregrinantur, litteras suorum Epi-
scoporum, a quibus Ordines acceperint,
commendatitias exhibuerint. Diligen-
tissime examinandæ sunt mulieres, quæ
illicitum amorem aliorum mentibus, aliis
vero odium magica arte immittere, aut
etiam, nefas! viros perimere dicuntur,
& populi rumore deferuntur. Si reæ
sint, hujusmodi Diaboli ministræ ad acer-
rimam pœnitentiam compellantur, & si
digna pœnitentiæ opera fecerint, tandem
in articulo mortis reconcilientur.

Præter hos Canones Ecclesiasticos *to. 8. Conc. p.*
Ludovicus Imperator huic Concilio seu *70. to. 2. Ca-*
Comitiis Ticinensibus præsens Capitu- *pit. p. 345.*
lare

Sæculum IX.

A. C. 850.

c. 9.

c. 18.

c. 25.

Sæculum IX. A. C. 850. lare edidit ad causas sæculares spectans, quod deinde ab Imperatore Lothario parente ejus confirmatum.

In primo articulo consulitur saluti peregrinantium, Romam pergentium, aliorumque hominum iter facientium. Unde dispicimus, frequentissima fuisse latrocinia. Deinde etiam querelæ leguntur, contra Præfules æque ac viros potentes sæculares, quod, ad Regiam iter facientes, hospites ad quos divertebant, variis exactionibus vexarent.

Ann. Bert. Leone Papa, jubente ipsius Parente, qui eum Romam miserat, coronatus est Imperator. Anno postea octingentesimo quinquagesimo primo juvenem Imperatorem Basacius Abbas Cassinensis nomine Longobardorum rogavit, ut eos a Saracenorum incurſibus liberaret.

Chron. Cass. lib. I. c. 29. Cum ergo Ludovicus Beneventum venisset, ubi eum Radalgisus excepit, ei Saraceni traduntur, quos ad unum omnes cum *Massar* ipsorum Duce nona Maji in Vigilia Pentecostes extra civitatem jugulari jussit.

§. LIV.

Martyres Cordubenses. Isaac.

Eulog. mem. lib. II. c. I. Interim persequendi Christianos Cordubæ non erat finis. S. Perfecti, fortiter Martyrium sustinentis, exemplo excitati